

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 27.3.2018 a je

VYKONATELNÉ dne 12.4.2018

Český telekomunikační úřad
Odbor legislativní a právní

Dne 4.4.2018

16

*ve spojení s rozhod-
nutím č. ČTÚ-448/2018-603
ze dne 12.3.2018*

Číslo jednací

ČTÚ-30 857/2017-606/VI.vyř.

Praha

16. 11. 2017

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává v řízení vedeném pod čj. ČTÚ-30 857/2017-606, které bylo zahájeno dne 29. 11. 2016 na základě návrhu společnosti O2 Czech Republic, a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 140 00 Praha 4, proti odpůrci, společnosti OPTOPROJEKT s.r.o., IČO: 290 45 461, se sídlem Hamerská 314/30, Holice, 779 00 Olomouc, zastoupené panem JUDr. Michalem Filoušem, advokátem, IČO: 714 70 611, Ostravská 501/16, Hodolany, 779 00 Olomouc, ve věci zaplacení částky 359.053,45 Kč vč. DPH s příslušenstvím za poskytnuté služby elektronických komunikací, toto

rozhodnutí:

- I. Návrhu navrhovatele se částečně vyhovuje a odpůrce je podle § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, povinen uhradit navrhovateli do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí částku 12.122,25 Kč vč. DPH za neuhrazené vyúčtování za služby elektronických komunikací č. 16474554 za období 1. 7. 2016 – 13. 7. 2016, spolu se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ode dne 21. 11. 2016 do zaplacení, na účet č. 27-4908440207/0100, pod variabilním symbolem 9652516526.
- II. Návrh navrhovatele, že odpůrce je povinen uhradit navrhovateli do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí částku v celkové výši 346.931,20 Kč vč. DPH, a to částku doplatku ve výši 346.882,80 Kč vč. DPH spolu se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ode dne 21. 11. 2016 podle neuhrazeného vyúčtování č. 16474554 za červenec 2016 a částku ve výši 48,40 Kč vč. DPH spolu se zákonným ročním úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ode dne 21. 11. 2016 za upomínku podle neuhrazeného vyúčtování č. 16604077 za říjen 2016, se podle § 141 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítá.
- III. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích je navrhovatel povinen uhradit odpůrci do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování a bránění práva, a to částku ve výši 4.719 Kč za náhradu nákladů právního zastoupení advokátem.

Odůvodnění:

Dne 29. 11. 2016 podal navrhovatel k Českému telekomunikačnímu úřadu návrh na rozhodnutí sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění na elektronickém formuláři, který je však

podle § 129 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích určen výhradně pro podávání návrhů na rozhodování sporů o plnění povinnosti k peněžitému plnění mezi osobou vykonávající komunikační činnost a účastníkem (účastnické spory podle § 129 zákona o elektronických komunikacích), nikoliv pro podání návrhu na rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Na základě takto podaného návrhu bylo zahájeno správní řízení pod čj. ČTÚ-108 671/2016-638 jako účastnický spor podle § 129 zákona o elektronických komunikacích oblastním odborem Českého telekomunikačního úřadu pro severomoravskou oblast.

Podaným návrhem na zahájení správního řízení se navrhovatel domáhal úhrady ceny za poskytované služby elektronických komunikací spolu se zákonným úrokem z prodlení v souladu se smlouvou o poskytování telekomunikačních služeb a náhrady nákladů správního řízení.

Podle navrhovatele odpůrce jako účastník uzavřel s navrhovatelem dne 23. 7. 2015 smlouvu „Služba Ethernet“ se sjednanou délkou závazku na 24 měsíců a za měsíční poplatek ve výši 23.890 Kč (bez DPH). Na základě písemné výpovědi ze strany účastníka byla služba zrušena ke dni 13. 7. 2016. Vzhledem k nedodržení sjednané délky závazku byl vypočten doplatek ve výši 286.680 Kč (bez DPH), tj. měsíční poplatek ve výši 23.890 Kč (bez DPH) x 12 měsíců nedodrženího závazku. Na základě uvedeného navrhovatel navrhl, aby správní orgán vydal rozhodnutí, že odpůrce je povinen ve lhůtě 15 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí uhradit navrhovateli dlužnou částku za poskytnutou službu elektronických komunikací v celkové výši 359.053,45 Kč vč. DPH spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. ode dne 21. 11. 2016 do zaplacení a dále náklady řízení za uhrazený správní poplatek v částce 14.363 Kč.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel doložil kopii smlouvy o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací „Služba Ethernet“ ze dne 23. 7. 2015, Ceník služeb elektronických komunikací – Internet Business IOL Ethernet platný ode dne 1. 3. 2015, kopii výpovědi smlouvy podané odpůrcem dne 27. 4. 2016 a podle příjmového razítka podatelny doručené navrhovateli dne 2. 5. 2016 a dále následující kopie neuhrazených faktur:

č. 16604077 na částku 48,40 Kč vč. DPH poplatek za upomínku, ze dne 3. 11. 2016, splatnost 17. 11. 2016 a

č. 16474554 na částku 359.005,05 Kč vč. DPH (296.698,39 Kč bez DPH) za červenec 2016, ze dne 3. 8. 2016, splatnost 17. 8. 2016 (podle detailního rozpisu připojeného k faktuře je účtována jednak částka 10.018,39 Kč plus DPH ve výši 2.103,86 Kč, tj. celkem 12.122,25 Kč na poplatku za službu Ethernet Line za období 1. 7. 2016 – 13. 7. 2016, jednak doplatek za nedodržení závazku 286.680 Kč plus DPH ve výši 60.202,80 Kč, tj. celkem 346.882,80 Kč).

Platebním výměrem čj. ČTÚ-108 671/2016-638/II.vyř.-ŠuJ ze dne 13. 12. 2016 byl navrhovateli vyměřen správní poplatek ve výši 14.363 Kč s tím, že správnímu orgánu již byl zaplacen při podání návrhu.

Správní orgán dopisem ze dne 13. 12. 2016 vyznamenal účastníky o zahájení řízení, poučil je o právu navrhnout důkazy, činit jiné návrhy, vyjadřovat stanoviska po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a kdykoliv nahlédnout do správního spisu. Současně stanovil termín dne 4. 1. 2017, kdy se účastníci mohli seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí.

Podle Protokolu o nahlédnutí do spisu ze dne 4. 1. 2017 jednatel odpůrce pan Martin Pospíšil tento den nahlédl do správního spisu, pořídil si fotokopie návrhu na zahájení správního řízení a sdělil, že vyjádření odpůrce zašle do dne 31. 1. 2017. Navrhovatel možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí nevyužil.

Dne 30. 1. 2017 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření odpůrce, zastoupeného advokátem panem JUDr. Michalem Filoušem. Odpůrce s podaným návrhem nesouhlasí, nárok navrhovatele považuje v celém rozsahu za neopodstatněný a neexistující, což také navrhovateli dříve sdělil nejprve doporučeným dopisem ze dne 12. 8. 2016, kterým byla navrhovateli vrácena jeho faktura č. 16474554, a pak i v příloženém „Vyjádření k daňovému dokladu č. 16474554“ ze dne 17. 8. 2016, zaslaném navrhovateli právním zástupcem odpůrce.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 30. 1. 2017 dále uvádí, že navrhovatel a odpůrce uzavřeli dne 23. 7. 2015 smlouvu o poskytování služeb Ethernet. Odpůrce smlouvu výpovědí odeslanou navrhovateli dne 28. 4. 2016 vypověděl, čímž měla být smlouva uplynutím výpovědní doby ukončena. Služba však byla zrušena ke dni 13. 7. 2017. Toto datum, které však neodpovídá běhu šestitýdenní výpovědní lhůty, stanovil navrhovatel na základě zaslané výpovědi. Odpůrce má za to, že smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou, jak vyplývá z čl. 6.1. smlouvy, a to bez jakéhokoliv omezení nebo závazku. Ze smlouvy podle odpůrce žádným způsobem nevyplývá, že by byla uzavřena s jakýmkoliv zvláštním závazkem. V čl. 5 smlouvy, kde je uveden výběr ze dvou možností „Bez závazku“ a „Se závazkem na 24 měsíců“, není ve smlouvě založené ve spise vybrána a zaškrtnuta ani jedna z uvedených variant a není tak zřejmé, která varianta platí. Vzhledem k tomu, že jde o formulářovou smlouvu, kterou připravil navrhovatel v dominantním postavení a odpůrce neměl možnost do ní jakýmkoliv způsobem zasahovat, a z popsaného stavu věci jsou zde jasné pochybnosti o znění smlouvy, musí jít nejednoznačnost smlouvy k tíži navrhovatele a smlouva musí být vykládána ve prospěch odpůrce. Chráněno by tedy mělo být znění smlouvy, jako kdyby smlouva neobsahovala ani jednu z uvedených nejednoznačných možností, čímž by byla zároveň naplněna vůle odpůrce zvláště se nezavázat, neboť s takovou vůlí smlouvu uzavíral. Dále odpůrce uvádí, že vzhledem k tomu, že ve smlouvě nikde není uvedeno, že je služba zřizována za podmínek Speciální nabídky, není možné v souvislosti s touto smlouvou aplikovat postup podle čl. 13 Všeobecných podmínek, ze kterého navrhovatel patrně odvozuje svůj tvrzený nárok na zaplacení uvedené částky. Odpůrce navrhuje návrh zamítnout v celém rozsahu a dále požaduje nahradit náklady řízení představované specifikovanými náklady právního zastoupení advokátem.

K tomuto obsáhlému vyjádření odpůrce podal navrhovatel správnímu orgánu dne 9. 2. 2017 repliku. Podle názoru navrhovatele způsob, jakým byla smlouva vyplněna a podepsána odpůrcem, nepřipouští jiný výklad, než že došlo k platnému sjednání služby se závazkem. Článek 5 *Cena sjednaná za zřízení nebo změnu a provoz datové služby* obsahuje hned v úvodu volbu služby bez závazku s příslušným zaškrtačím boxem, který však zůstal prázdný, ačkoliv odpůrce mohl při kontrole smlouvy před podpisem tuto volbu zaškrtnout. Druhá možnost zřízení služby, tedy se závazkem na 24 měsíců, tento zaškrtačící box neobsahuje a je tedy zřejmé, že v případě ponechání prvního způsobu bez zaškrtnutí, platí způsob druhý.

Dopisem ze dne 13. 2. 2017 správní orgán účastníkům sdělil, že shromáždil podklady pro rozhodnutí a že do nich mohou nahlédnout dne 27. 2. 2017.

Podle Protokolu o nahlédnutí do spisu ze dne 27. 2. 2017 nahlédl tento den do správního spisu jednatel odpůrce pan Martin Pospíšil. Navrhovatel možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí nevyužil.

Odpůrce při nahlédnutí do spisu dne 27. 2. 2017 správnímu orgánu předložil „Vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí“ ze dne 15. 2. 2017. Odpůrce uvádí, že vyjádření navrhovatele je zjevně účelové, neboť je nezpochybnitelné, že se jedná o formulářovou smlouvu, která nedává moc prostoru k nějakým úpravám a samotné grafické zpracování smlouvy nepovažuje za přehledné a výstižné. K tomu odpůrce uvádí podrobný popis umístění sloupců a řádků textu smlouvy, umístění „zaškrtačícího políčka“ u jedné varianty a absenci „zaškrtačícího políčka“ u druhé varianty v článku týkajícím se ceny služby a popis umístění „zaškrtačících políček“ u všech nabízených variant v jiných částech smlouvy. Odpůrce z tohoto obsáhlého popisu grafického uspořádání jednotlivých částí smlouvy dovozuje, že nelze usuzovat, že pokud druhý řádek pravého sloupce, který náleží prvnímu řádku levého sloupce, „zaškrtačící políčko“ neobsahuje, tak je zřejmé, že v případě ponechání prvního způsobu bez zaškrtnutí platí způsob druhý. Celá konstrukce smlouvy je podle odpůrce nesmyslná, protože pokud navrhovatel tvrdí, že smlouva byla uzavřena se závazkem na 24 měsíců v čl. 5 smlouvy, nekoresponduje to s čl. 6 smlouvy, kde se uvádí, že smlouva je uzavřena na dobu neurčitou, takže podle něj „text pozdější přebíjí text předchozí“. Zjevná nejednoznačnost pojmů „závazek“ a „doba neurčitá“ musí jít k tíži toho, kdo tuto nejednoznačnost způsobil, tedy k tíži navrhovatele.

Odpůrce toto své vyjádření doplnil dopisem ze dne 6. 3. 2017, kde správnímu orgánu sděluje, že fakturu na vyúčtování doplatku (smluvní pokuty) po jejím doručení navrhovateli vrátil

jako neoprávněnou fakturaci, a to doporučenou zásilkou doručenou navrhovateli dne 15. 8. 2017. Kopii této doporučené zásilky ani důkaz o jejím doručení navrhovateli avšak odpůrce správnímu orgánu nepředložil.

Na vyjádření odpůrce k podkladům pro vydání rozhodnutí reagoval navrhovatel dopisem ze dne 23. 3. 2017. Nad rámec skutečností již uvedených v předchozí replice navrhovatel uvedl, že odpůrce podepsal smlouvu bez výhrad, doplňků či změn, v době podpisu smlouvy neavizoval žádnou okolnost, která by mu v podpisu bránila, takže nelze nyní poukazovat na neplatnost smlouvy, kterou podsouvá odpůrce. Pokud byla smlouva vypovězena a došlo k ukončení smluvních vztahů, tak nelze vyvozovat domněnku, že smlouvy jsou neplatné. Smlouva se uzavírá na dobu neurčitou, a pokud je uzavřena se závazkem na 24 měsíců, je služba poskytována s cenovým zvýhodněním. Po uplynutí doby závazku smlouva nezaniká, ale služba je účtována podle běžných ceníkových cen, pokud účastník nepožádá o obnovení závazku. Podle navrhovatele je to odpůrce, kdo porušil uzavřený smluvní vztah, a vyčíslená sankce za toto porušení je zcela v pořádku.

Usnesením čj. ČTÚ-108 671/2016-638/VII.vyř.-ŠuJ ze dne 21. 3. 2017 byl odpůrce vyzván, aby správnímu orgánu sdělil, zda služby poskytované navrhovatelem využíval jako koncový uživatel nebo zda je v rámci své podnikatelské činnosti poskytoval třetím subjektům.

Odpůrce dopisem ze dne 27. 3. 2017 sdělil, že služby poskytované navrhovatelem na základě uzavřené smlouvy užíval v rámci své podnikatelské činnosti a poskytoval je třetím subjektům.

Následně byl návrh na zahájení správního řízení věcně posouzen a vyhodnocen odborem pro severomoravskou oblast tak, že se nejedná o sporné řízení podle § 129 zákona o elektronických komunikacích, ale že se jedná o sporné řízení podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, když i odpůrce je ve smyslu § 7 uvedeného zákona osobou vykonávající komunikační činnosti a navíc potvrdil, že nakoupenou službu poskytoval svým koncovým uživatelům. K rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti je podle § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích oprávněn předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, proto mu byl spisový materiál z tohoto odboru postoupen dopisem ze dne 16. 5. 2017 k dalšímu řízení a rozhodnutí.

Na základě postoupeného spisu vyrozuměl správní orgán strany sporu dopisy ze dne 23. 5. 2017 o změně funkční příslušnosti v rozhodování tohoto sporu s tím, že se toto správní řízení bude dále vést pod čj. ČTÚ-30 857/2017-606. Navrhovatel byl současně vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů opravil svůj návrh na zahájení řízení tak, aby z něj jednoznačně vyplývalo, za jakou službu elektronických komunikací je sporná částka účtována, neboť podle části „F“ návrhu je právní skutečností, která zakládá uplatněný nárok, smluvní vztah k telefonní přípojce zřízené smlouvou o zřízení telefonní přípojky, podle části „L“ návrhu jde o datovou službu Ethernet Line a podle čl. 2 – Specifikace datové služby ve smlouvě přiložené k návrhu je sjednaná služba pronájmu datového okruhu.

Podáním ze dne 31. 5. 2017 navrhovatel svůj návrh opravil tak, že podle smlouvy a technické specifikace služby byla odpůrci poskytována datová služba na pronajatém okruhu.

Následně správní orgán dopisy ze dne 30. 6. 2017 vyrozuměl strany sporu o provedení dokazování dne 17. 7. 2017 ve 13:00 hod. s tím, že poté, popř. následující den 18. 7. 2017, budou mít strany sporu možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a vyjádřit se k nim.

Správní orgán provedl dne 17. 7. 2017 důkaz následujícími kopiemi listin založenými ve spise:

- Daňový doklad č. 16604077 ze dne 3. 11. 2016 na částku 48,40 Kč vč. DPH (40 Kč bez DPH) za upomínku, splatnost dne 17. 11. 2016;
- Úplný výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, v odd. C, vl. č. 54899, OPTOPROJEKT s.r.o., údaje platné ke dni 31. 10. 2016;

- Daňový doklad č. 16474554 ze dne 3. 8. 2016 na částku 359.005,05 Kč včetně DPH (296.698,39 Kč bez DPH), tj. částka 10.018,39 Kč bez DPH na poplatku za digitální okruh OL-STER DC2 za část měsíce ode dne 1. 7. 2016 do dne 13. 7. 2016 a 286.680 Kč bez DPH na doplatku za nedodržení závazku na 24 měsíců, splatnost dne 17. 8. 2016;
- Daňový doklad č. 16404312 ze dne 7. 7. 2016 na částku 28.906,90 Kč včetně DPH (23.890 Kč bez DPH) na poplatku za digitální okruh OL-STER DC2 za období ode dne 1. 6. 2016 do dne 30. 6. 2016, splatnost dne 21. 7. 2016 (úhrada podle této faktury nebyla předmětem řízení, faktura byla podle navrhovatele uhrazena a byla doložena „na ukázkou fakturace“);
- Výpověď smlouvy ze dne 23. 7. 2015 na zřízení nové přípojky z místa OPTOPROJEKT s.r.o., Jeremenkova 1211/40b Olomouc, do místa OPTOPROJEKT s.r.o., Sportovní 4, Moravská Třebová a nové přípojky z místa OPTOPROJEKT s.r.o., Jeremenkova 1211/40b Olomouc, do místa OPTOPROJEKT s.r.o., U Střelnice 4, Šternberk, ze strany odpůrce (doručena navrhovateli dne 2. 5. 2016);
- O2 Ceník služeb elektronických komunikací – Internet Business, IOL Ethernet, platný ode dne 1. 3. 2015 (zejména část F. Tarify se závazkem – speciální nabídka při závazku na 24 měsíců);
- O2 SLUŽBA Ethernet, TECHNICKÁ SPECIFIKACE SLUŽBY, ze dne 23. 7. 2015 (smlouva)

Navrhovatel ani odpůrce svého práva seznámit se u správního orgánu s podklady pro rozhodnutí nevyužili. Odpůrce podal dne 17. 7. 2017 písemné vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, ve kterém shrnul svou dosavadní argumentaci o uzavření smlouvy bez závazku, zopakoval, že nárok navrhovatele je v celém rozsahu neopodstatněný a neexistující a uplatnil nárok na náhradu nákladů právní zastoupení advokátem za 4 úkony právní služby a 4 režijní paušály, tj. 6.292 Kč vč. DPH.

Správní orgán dopisem ze dne 18. 7. 2017 seznámil navrhovatele s vyjádřením odpůrce k podkladům pro vydání rozhodnutí a vyzval ho, pokud to uzná za vhodné, k replice. Navrhovatel v podání ze dne 24. 7. 2017 odkázal na svá předchozí vyjádření a setrval na svém nároku.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a po jejich posouzení správní orgán konstatuje následující.

Právní vztah vznikl mezi účastníky dnem 23. 7. 2015, tj. za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „nový občanský zákoník“ nebo „NOZ“), v původním znění platném a účinném do dne 29. 12. 2016. Právní vztah je nutné současně posoudit podle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění platném a účinném ode dne 4. 12. 2014 do dne 31. 1. 2016, tj. ve znění zákona č. 258/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který dle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Ve sporném řízení vychází správní orgán, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navrhované důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné

k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán vycházel při rozhodování sporu z tvrzení obou účastníků, z provedených listinných důkazů předložených v průběhu správního řízení oběma účastníky a z obecných právních předpisů.

Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že obě strany sporu jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti a spor je z jejich podnikatelské činnosti. Tuto skutečnost potvrdili i oba účastníci sporu.

Předmětem sporu je úhrada za služby elektronických komunikací v celkové výši 359.053,45 Kč vč. DPH, spolu se zákonným úrokem z prodlení v sazbě 8,05 % p. a. ode dne 21. 11. 2016 do zaplacení, vyúčtovaná odpůrci dle smlouvy „Služba Ethernet, Technická specifikace“ ze dne 23. 7. 2015 níže uvedenými fakturami-daňovými doklady:

daňovým dokladem č. 16474554 ze dne 3. 8. 2016 na částku 359.005,05 Kč včetně DPH (296.698,39 Kč bez DPH), na doplatku za nedodržení závazku na 24 měsíců, splatnost dne 17. 8. 2016,

daňovým dokladem č. 16604077 ze dne 3. 11. 2016 na částku 48,40 Kč vč. DPH (40 Kč bez DPH) za upomínku, splatnost dne 17. 11. 2016.

Sporná úhrada podle detailních rozpisů na fakturách sestává ze tří částek: z částky ve výši 10.018,39 Kč plus DPH ve výši 2.103,86 Kč, tj. celkem 12.122,25 Kč vč. DPH na poplatku za službu Ethernet Line za období 1. 7. 2016 – 13. 7. 2016, z částky ve výši 286.680 Kč plus DPH ve výši 60.202,80 Kč, tj. celkem 346.882,80 Kč vč. DPH na doplatku za nedodržení závazku za červenec 2016, a z částky ve výši 40 Kč plus DPH ve výši 8,40 Kč, tj. celkem 48,40 Kč vč. DPH za upomínku.

Odpůrce nárok navrhovatele na zaplacení vyúčtovaných částek považoval za neopodstatněný a neexistující, neboť podle jeho názoru jednak uzavřel smlouvu ze dne 23. 7. 2015 bez jakéhokoli závazku, protože ve smlouvě u ujednání o zřízení služby není zaškrtnuta ani jedna varianta a navrhovatelem užitý způsob výběru variant ve formulářové smlouvě je nejednoznačný a připouští různý výklad, jednak tuto smlouvu výpovědí ze dne 27. 4. 2016 odeslanou navrhovateli dne 28. 4. 2016 řádně vypověděl s šestitýdenní výpovědní lhůtou.

Správní orgán se tedy nejprve zabýval tím, zda byl ve smlouvě „Služba Ethernet, Technická specifikace“ ze dne 23. 7. 2015 účastníky sjednán závazek v trvání 24 měsíců.

Čl. 5 Cena sjednaná za zřízení nebo změnu a provoz datové služby obsahuje tabulku o dvou sloupcích, přičemž ujednání o zřízení služby je uvedeno takto:

Zřízení služby	☐ Bez závazku
	☒ Se závazkem 24 měsíců

Právní jednání je potřeba v souladu s ustálenými výkladovými pravidly vykládat mimo jiné i z hlediska jazykového a logického. Z obrázku je patrné, že volba je možná pouze u varianty ujednání „Bez závazku“. Z umístění této varianty v prvním řádku pravého sloupce je zřejmé, že tato volba má přednost. To podle názoru správního orgánu znamená, že je-li jakýmkoliv způsobem nezbuzujícím pochybnost (např. křížkem, zaškrtnutím nebo jiným vyplněním čtvercového políčka) vybrána volba „Bez závazku“, neuplatní se varianta „Se závazkem 24 měsíců“ umístěná na druhém řádku pravého sloupce. Naopak z logiky věci plyne, že není-li žádným označením políčka vybrána přednostní volba „Bez závazku“, uplatní se bez dalšího varianta uvedená jako druhá v pořadí, tzn. „Se závazkem 24 měsíců“. Toto uspořádání není podle názoru správního orgánu nejednoznačné a nepřipouští různý výklad. V doložené smlouvě není vybrána varianta „Bez závazku“, a to ani označením příslušného políčka v čl. 5 smlouvy, ani žádným jiným způsobem na nějakém jiném místě v celém textu smlouvy. Správní orgán proto

dospěl k závěru, že mezi účastníky byla uzavřena smlouva „Se závazkem 24 měsíců“. Smlouva je od svého počátku uzavřena podle čl. 6.1 (Důležité informace) na dobu neurčitou. Doba trvání závazku smluvní strany užívat službu za sjednaných podmínek po dobu prvních 24 měsíců od uzavření smlouvy nijak nevyklučuje ujednání o trvání smlouvy na dobu neurčitou.

Dále se správní orgán zabýval výpovědí smlouvy ze strany odpůrce. Výpověď je datována dnem 27. 4. 2016, podle vyjádření odpůrce byla odeslána navrhovateli dne 28. 4. 2016 a podle příjmového razítka podatelny navrhovatele mu byla doručena dne 2. 5. 2016. Podle smluvního ujednání uvedeného v čl. 6.1 Důležité informace je standardní výpovědní doba při rušení služby ze strany účastníka šest týdnů a počíná běžet od prvního dne následujícího po doručení žádosti o zrušení služby. Výpovědní lhůta tak začala běžet dnem 3. 5. 2016 a skončila dnem 14. 6. 2016. Podle smluvního ujednání uvedeného v čl. 6 Všeobecná ustanovení se poskytování specifikované služby řídí Všeobecnými podmínkami pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací (dále jen „Všeobecné podmínky“), Provozními podmínkami pro poskytování služeb Přenosu dat, Pronájmu okruhů a Ceníkem služeb elektronických komunikací. Jak ve Všeobecných podmínkách v čl. 13 Speciální nabídka O2, odst. 13.1 Doba trvání Speciální nabídky a odst. 13.5 Rušení služby, tak v Ceníku služeb elektronických komunikací – Internet Business, IOL Ethernet platném ode dne 1. 3. 2015 (dále jen jako „Ceník“) v části „F Tarify se závazkem, - speciální nabídka při závazku na 24 měsíců“ je uvedeno, že tarify se závazkem jsou poskytovány v režimu Speciální nabídky, že se účastník zavazuje takovou službu užívat řádně a nepřetržitě po dobu 24 měsíců výměnou za zvýhodněnou cenu měsíčního paušálu, že po dobu trvání Speciální nabídky není oprávněn službu zrušit, pokud by lhůta pro zrušení služby končila dnem, který předchází poslednímu dni doby trvání Speciální nabídky a že žádost o zrušení služby i výpověď smlouvy podaná účastníkem v rozporu s předchozí větou je neplatná.

Podle § 580 a násl. NOZ je neplatné právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje. Neplatné je i právní jednání, pokud má být podle něho plněno něco nemožného nebo není-li právní jednání učiněno ve formě ujednané stranami nebo stanovené zákonem, ledaže strany vadu dodatečně zhojí. V daném případě výpověď smlouvy uzavřené na dobu neurčitou ale nenaplnuje ani jedno z kritérií, které NOZ stanoví pro její případnou neplatnost, takže správní orgán v tomto bodě dospěl k závěru, že o neplatnou výpověď z tohoto důvodu se jednat nemůže.

Podle § 1998 NOZ lze závazek vypovědět, ujednají-li si to strany nebo stanoví-li tak zákon. Podle § 1999 NOZ zavazuje-li smlouva ujednaná na dobu neurčitou alespoň jednu stranu k nepřetržitě nebo opakované činnosti, anebo zavazuje-li alespoň jednu stranu takovou činnost strpět, lze závazek zrušit ke konci kalendářního čtvrtletí výpovědí podanou alespoň tři měsíce předem. Podle § 1 NOZ nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti. Ve světle těchto ustanovení NOZ správní orgán výše citovaný odst. 13.5 Všeobecných podmínek a část „F“ Ceníku posoudil tak, že účastníci si ve smlouvě uzavřené na dobu neurčitou ujednali, že službu se závazkem užívat ji řádně a nepřetržitě po dobu 24 měsíců nelze po dobu trvání závazku vypovědět tak, aby výpovědní doba skončila dnem, který předchází poslednímu dni doby trvání Speciální nabídky, takže k výpovědi smlouvy ze strany odpůrce, kterou podal v rozporu s částí „F“ Ceníku, nelze přihlížet.

Podle návrhu na zahájení řízení byla služba zrušena ze strany navrhovatele dne 13. 7. 2016. Z tohoto data je zřejmé, že navrhovatel k výpovědi podané odpůrcem nepřihlédl a podle výpovědi nepostupoval, neboť šestitýdenní výpovědní doba by skončila dnem 14. 6. 2016, takže službu měl odpojit dne 15. 6. 2016. Zrušení služby až dne 13. 7. 2016 odpůrce potvrdil ve svém vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí ze dne 17. 7. 2017. Odpůrce netvrdil, že by mu služba v období ode dne 1. 7. 2016 do dne 13. 7. 2016 nebyla ze strany navrhovatele vůbec dodávána, popřípadě že by byla nefunkční nebo, že by ji nemohl užívat z jiného důvodu na straně navrhovatele. Proto správní orgán dospěl k závěru, že odpůrce je povinen za službu za dobu 13 dní měsíce července 2016 zaplatit navrhovatelem požadovanou poměrnou část měsíčního poplatku ve výši 10.018,39 Kč plus DPH ve výši 2.103,86 Kč, tj. celkem

12.122,25 Kč vč. DPH. Správní orgán navrhovateli vyhověl i v otázce příslušenství pohledávky, představující zákonný úrok z prodlení ode dne 21. 11. 2016 do zaplacení v sazbě 8,05 % p. a. (dle vl. nař. č. 351/2013 Sb. činila repo sazba stanovená ČNB k 1. 7. 2016 ve výši 0,05 % a přičítá se 8 procentních bodů). Poměrná část měsíčního poplatku za měsíc červenec 2016 byla odpůrci vyúčtována daňovým dokladem č. 16474554 ze dne 3. 8. 2016 se splatností ke dni 17. 8. 2016. Navrhovatel by měl nárok na zaplacení zákonného úroku z prodlení ode dne 18. 8. 2016. Navrhovatel ale zaplacení zákonného úroku z prodlení požadoval v návrhu na zahájení řízení až ode dne 21. 11. 2016, což není v rozporu s právními předpisy, správní orgán však ve svém rozhodnutí nemůže jít nad rámec požadavku formulovaného v návrhu na zahájení řízení.

Dále navrhovatel v návrhu na zahájení řízení požadoval po odpůrci „doplatek“ ve výši dvanáctinásobku měsíčního poplatku za službu za nedodržení doby trvání závazku odpůrcem. Správní orgán se proto zabýval charakterem tohoto „doplatku“.

Ve Všeobecných podmínkách v odst. 13.7 je uvedeno, že pokud účastník poruší za trvání Speciální nabídky své povinnosti vyplývající ze smlouvy a z Všeobecných podmínek, je O2 oprávněna požadovat a účastník je povinen zaplatit smluvní pokutu uvedenou ve Speciální nabídce, v Ceníku nebo ve Specifikaci. V části „F“ Ceníku je dále uvedeno, že v případě, že se O2 před uplynutím doby trvání Speciální nabídky dohodne s účastníkem na ukončení Speciální nabídky (zrušení služby), je tato dohoda dle článku 13.5. Všeobecných podmínek podmíněna uhrazením veškerých splatných vyúčtování ceny za služby poskytnuté účastníkovi a zaplacením „paušálního odškodnění“, a že výše paušálního odškodnění činí součet měsíčních paušálů (podle aktuálního paušálu včetně DPH) zbývajících do konce doby trvání závazku (Speciální nabídky). Správní orgán tento „doplatek“ (podle návrhu na zahájení řízení) nebo „odškodnění“ (podle Ceníku) posoudil jako smluvní pokutu, a to podle § 63 odst. 1 písm. p) zákona o elektronických komunikacích („v případě ukončení smlouvy před uplynutím doby trvání, na kterou je smlouva uzavřena, ať již výpovědí, nebo dohodou smluvních stran, informace o výši úhrady, která nesmí být v případě smlouvy uzavřené se spotřebitelem vyšší než jedna pětina součtu měsíčních paušálů zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, nebo jedna pětina součtu minimálního sjednaného měsíčního plnění zbývajících do konce sjednané doby trvání smlouvy, a výše úhrady nákladů spojených s telekomunikačním koncovým zařízením, které bylo účastníkovi poskytnuto za zvýhodněných podmínek“).

Podle § 2048 NOZ si smluvní strany mohou pro případ porušení smluvené povinnosti ujednat smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí. Institut smluvní pokuty je jedním z právních prostředků zajištění závazků, jehož účelem je donutit dlužníka pohrůzkou majetkové sankce k řádnému splnění závazku. Smluvní pokuta je tedy peněžitá částka, kterou je dlužník povinen zaplatit věřiteli v případě, že nesplní svou smluvní povinnost, a to bez ohledu na to, zda porušením povinnosti vznikla věřiteli škoda. Pokutu lze dohodnout jak pro případ nesplnění vůbec, tak pro případ porušení jakékoliv jiné smluvní povinnosti.

Vzhledem k tomu, že podle smlouvy nebylo možno platně zrušit službu před uplynutím 24 měsíců závazku, správní orgán posoudil výpověď smlouvy ze strany odpůrce jako jeho návrh na uzavření dohody o zrušení služby. V písemnosti označené jako výpověď smlouvy odpůrce výslovně uvádí, že výpovědní doba činí 6 týdnů a začíná běžet od prvního dne následujícího po doručení výpovědi. Vzhledem k tomu, že podle příjmového razítka podatelny navrhovatele mu tato písemnost byla doručena dne 2. 5. 2016, výpovědní lhůta začala běžet dnem 3. 5. 2016 a skončila dnem 14. 6. 2016. Pokud by navrhovatel akceptoval návrh odpůrce na ukončení služby ke dni 14. 6. 2016 a dnem 15. 6. 2016 mu službu zrušil (tj. odpojil), pak by mezi účastníky byla uzavřena dohoda předpokládaná v odst. 13.5 Všeobecných podmínek a v části „F“ Ceníku.

Navrhovatel však podle návrhu na zahájení řízení odpůrci službu zrušil (tj. odpojil) až dnem 14. 7. 2016 (za den 13. 7. 2016 ještě požaduje platbu), tj. o měsíc později, než by skončil běh výpovědní doby podle výše uvedeného postupu. Navrhovatel netvrdil ani neprokázal, že by s odpůrcem pro porušení jeho závazku setrvat v nepřetržitém užívání služby uzavřel dohodu o ukončení služby předpokládanou v části „F“ Ceníku právě k tomuto datu. Správní orgán proto dospěl k závěru, že to byl navrhovatel, kdo jednostranným zrušením služby „Se závazkem na

24 měsíců“ dne 13. 7. 2016 sám porušil smluvní ujednání o závazku na 24 měsíců. Vzhledem k tomu, že požadovaná smluvní pokuta byla sjednaná za porušení závazku odpůrce, nemohl správní orgán navrhovateli nárok na zaplacení smluvní pokuty přiznat.

Správní orgán dále podotýká, že by navrhovateli nárok na smluvní pokutu nemohl přiznat, ani kdyby se mělo jednat o smluvní pokutu za porušení povinnosti ze strany odpůrce podle dohody o ukončení služby ke dni 14. 6. 2016, tj. k datu uplynutí výpovědní doby. Z části „F“ Ceníku, z daňového dokladu č. 16474554 ze dne 3. 8. 2016, kterým je odpůrci vyúčtován „doplatek za nedodržení závazku na 24 měsíců“, ani z návrhu na zahájení řízení („měsíční poplatek ve výši 23.890 Kč x 12 měsíců“) správní orgán nezjistil, od kterého data navrhovatel účtovaných 12 měsíčních poplatků počítá. K návrhu je připojen i daňový doklad č. 16404312 ze dne 7. 7. 2016 na částku 28.906,90 Kč včetně DPH (23.890 Kč bez DPH) na poplatek za období ode dne 1. 6. 2016 do dne 30. 6. 2016, splatnost dne 21. 7. 2016. Smlouva byla uzavřena dne 23. 7. 2015 se závazkem na 24 měsíců, takže prvních 12 měsíců uplynulo dnem 23. 7. 2016. Navrhovatel požaduje zvláště zaplatit poměrnou část poplatku ve výši 10.018,39 Kč plus DPH ve výši 2.103,86 Kč, tj. celkem 12.122,25 Kč vč. DPH, za období 1. 7. 2016 – 13. 7. 2016. Z ujednání o povinnosti účastníka služby zaplatit smluvní pokutu za nedodržení závazku z jeho strany (je bez významu, že smluvní pokuta je v části „F“ Ceníku nazvána odškodněním, neboť svým charakterem jde o platbu, která má ve vztahu k dluhu funkci utvzovací, zajišťovací, sankční, kompenzační a prevenční, tj. funkci smluvní pokuty) nelze pro neurčitost zjistit počáteční moment, od kterého má navrhovatel na zaplacení smluvní pokuty nárok. Správní orgán II. stupně např. v rozhodnutí čj. ČTÚ-72 315/2016-603 ze dne 7. 2. 2017 ve sporu mezi navrhovatelem O2 Czech Republic a.s. a Ing. K. O. o zaplacení smluvní pokuty za porušení podmínek smlouvy dospěl k závěru, že ujednání o smluvní pokutě bylo sjednáno neplatně, neboť z něj není patrné stanovení počátku doby, od které lze smluvní pokutu účtovat (je stanoveno pouze „do kdy“).

Pro úplnost správní orgán dodává, že jde o obchodněprávní vztah mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti v elektronických komunikacích v rovnocenném postavení, takže na odpůrce není nahlíženo jako na tzv. slabší stranu. Je tedy možné, aby některá ujednání, např. o Speciální nabídce, byla obsažena v samostatných dokumentech, o kterých samotná smlouva tzv. včleňovací doložkou prohlásí, že smluvní vztah se jimi řídí, a účastník má možnost se s jejich obsahem seznámit – buď přímo jako s přílohami uzavírané smlouvy (v posuzovaném případě byly ke smlouvě přiloženy např. Všeobecné podmínky) nebo na webových stránkách poskytovatele služby elektronických komunikací (v posuzovaném případě např. Ceník). Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11, tyto „včleněné“ dokumenty nemusí být druhou smluvní stranou samostatně podepisovány, ale musí být naplněn předpoklad, že smluvní strana musí mít adekvátní možnost se s nimi seznámit, což ale neznamená, že tak skutečně učiní.

Třetí částí nároku navrhovatele je částka ve výši 40 Kč plus DPH ve výši 8,40 Kč, tj. celkem 48,40 Kč vč. DPH za upomínku nezaplacené faktury. Navrhovatel sice doložil fakturu-daňový doklad, kterým odpůrci poplatek za upomínku vyúčtoval, ale v návrhu v míře potřebné pro rozhodnutí netvrdil nic o zaslání upomínky odpůrci, nedoložil ani samotnou upomínku, průkaz jejího doručení odpůrci ani dokument, ze kterého vyplývá povinnost účastníka zaplatit poplatek za upomínku a výše takového poplatku. V čl. 5.9 Všeobecných podmínek je ujednáno: „Upomínky: Nezaplatí-li účastník ve lhůtě splatnosti vyúčtování ceny za poskytnuté služby, může ho O2 na prodlení upozornit elektronicky, hlasovou či SMS zprávou nebo jiným dohodnutým způsobem“. Povinnost účastníka zaplatit poplatek za upomínku ujednaná není ani ve Všeobecných podmínkách, ani v doloženém Ceníku. Podle § 141 odst. 4 správního řádu vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Jestliže z listin doložených k důkazu žádná platba za upomínku nevyplývá, nemohl proto správní orgán navrhovateli požadovanou částku nepřiznat.

Z důvodů uvedených v předchozích částech tohoto rozhodnutí správní orgán tedy rozhodl tak, že odpůrce je povinen navrhovateli zaplatit poměrnou část měsíčního poplatku za období 1. 7. 2016 – 13. 7. 2016, tj. částku 12.122,25 Kč vč. DPH, protože nebylo prokázáno, že by v tomto období navrhovatel odpůrci službu elektronických komunikací neposkytoval. Správní

orgán dále navrhovateli nepřiznal nárok na zaplacení smluvní pokuty za porušení závazku odpůrce službu odebírat nepřetržitě po dobu 24 měsíců ve výši dvanáctinásobku měsíčního poplatku ve výši 346.882,80 Kč vč. DPH s příslušenstvím, protože službu jednostranně zrušil sám navrhovatel. Nárok na zaplacení poplatku za upomínku ve výši 48,40 Kč vč. DPH s příslušenstvím, správní orgán navrhovateli také nepřiznal, neboť zaslání upomínky nebylo v řízení tvrzeno ani prokázáno a nebylo prokázáno ani smluvní ujednání takový poplatek platit.

K části II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posuzování nároku odpůrce na náhradu účelně vynaložených nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva vycházel z § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu přiznává účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu. Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu přiznává náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

V tomto správním řízení měl odpůrce úspěch v 96,62 % a neúspěch v 3,38 %.

Odpůrce uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení za právní zastoupení advokátem dle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, se považuje za tarifní hodnotu částka 5.000 Kč, přičemž ve spojení s § 7 téže vyhlášky je sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 1.000 Kč z uvedené tarifní hodnoty, k tomu náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky (tzv. režijní paušál) ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby. Odpůrce uplatnil nárok na náhradu nákladů právního zastoupení za 4 úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci ze dne 30. 1. 2017, vyjádření ze dne 15. 2. 2017, vyjádření ze dne 17. 7. 2017. Odpůrce měl v tomto řízení neúspěch v nepatrné části (3,38 %), proto mu správní orgán přiznal proti navrhovateli nárok na náhradu nákladů řízení v celém rozsahu. Uznal právnímu zástupci odpůrce 3 úkony právní služby jako účelné náklady k bránění práva (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ze dne 30. 1. 2017 a písemné podání ze dne 27. 3. 2017). tj. 3x po 1.000 Kč a 3x režijní paušál po 300 Kč, celkem 4.719 Kč vč. DPH z titulu, že právní zástupce navrhovatele je plátcem DPH a doložil Osvědčení o registraci k DPH. Písemná podání odpůrce ze dne 15. 2. 2017 a ze dne 17. 7. 2017 správní orgán neuznal jako účelná, neboť v obou podáních jsou jen zopakovány již dříve uvedené argumenty.

Na základě shora uvedeného odůvodnění rozhodnutí správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. příhrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

DS

VYPRAVENO DNE 16 -11- 2017 - 2x